

Ποιος ήταν το αγαπημένο μπουζούκι του Χατζιδάκι και οι άλλοι δεξιοτέχνες

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Εκκλησιαστικοί Ύμνοι, Μουσική, Τραγούδια και Χοροί](#)

Ο Μάνος Χατζιδάκις θεωρείται έντεχνος συνθέτης, αλλά είχε ιδιαίτερη αγάπη στα μπουζούκια, τα χρησιμοποιούσε συχνά πυκνά σε διάφορα θέματα του και στην ιστορική βραδιά που πήρε το όσκαρ για το Ποτέ την Κυριακή έπαιξαν τρεις

βιρτουόζοι.

Στο σάουντρακ συνεργάστηκε με τον Γιώργο Ζαμπέτα και τον Γιαννάκη Αγγέλου, ενώ στο συγκρότημα που εμφανίστηκε στις Κάννες την περίφημη ελληνική βραδιά υπήρχαν οι: Γιώργος Ζαμπέτας, Γιαννάκης Αγγέλου και Μάρκος Μιχαλάς και ακόμη ο Σπύρος Πιπεράκης, ο Τόλης Χάρμας και η Άννα Χρυσάφη. Ακολούθησε ξεφάντωμα μέχρι πρωίας στο ξενοδοχείο Ambassador όπου ο Ζαμπέτας μέθωσε τους πάντες με τις πενιές του.

Το μπουζούκι μπήκε ξαφνικά σε όλα τα μαγαζιά, έγινε «μπαλαρίνα», όπως είπε ο Γιάννης Παπαϊωάννου. Ο Χατζηδάκης στις πρώτες του συνθετικές καταγραφές είχε μαζί του τον Τσιτσάνη, στις ταινίες “Ο Δράκος” του Νίκου Κούνδουρου και “Στέλλα” του Μιχάλη Κακογιάννη, αλλά και στα τραγούδια που ερμήνευσε ο Γρηγόρης Μπιθικώτσης το 1957 (Είμαι άντρας, Γαρύφαλλο στ’ αυτί και Αχ βρε παλιομισοφόρια).

Μπουζούκι έπαιξε και ο συνεργάτης του Τσιτσάνη, Ανέστης Αθανασίου, ενώ, στην πρώτη δισκογραφική εκδοχή των τραγουδιών της Στέλλας (Αγάπη πού γίνες δίκοπο μαχαίρι και Ο μήνας έχει 13) με τη Ζωζώ Σαπουντζάκη και τον Γιάννη Κυριαζή, μπουζούκι είχαν παίξει οι Γιάννης Σταματίου (Σπόρος) και Γιώργος Τσιμπίδης.

Το 1958 έφυγε από την Columbia στη Fidelity συνεργάστηκε με τον Γιώργο Ζαμπέτα και τον Γιαννάκη Αγγέλου που έπαιξαν στο “Ποτέ την Κυριακή”. Στις

πρώτες λαϊκές εκτελέσεις των τραγουδιών Είμ' αητός χωρίς φτερά και ο Κυρ-Αντώνης, με μπουζούκι τον Γιώργο Ζαμπέτα και ερμηνευτή τον νεαρό μπουζουξή Διαμαντή Πανάρετο Με την επιστροφή του στην Columbia, την ίδια χρονιά, και στην ηχογράφηση των τεσσάρων τραγουδιών με τον Καζαντζίδα και τη Μαρινέλλα συνεργάστηκε με τον Μανώλη Χιώτη.

Το 1962 ηχογράφησε τις Πασχαλιές Μέσα Από Τη Νεκρή Γη, είχε μπουζούκια τους Κώστα Παπαδόπουλο, Λάκη Καρνέζη και Στέλιο Μακρυδάκη. Στα τραγούδια εκείνης της περιόδου με τον Μπιθικώτση, τη Μαίρη Λίντα, όπως και στην ηχογράφηση της θεατρικής Οδού Ονείρων ή κινηματογραφικών θεμάτων (Η Λίζα και η άλλη κλπ) είχε κοντά του τον Γιώργο Ζαμπέτα, ενίοτε, μαζί με τον Στέλιο Ζαφειρίου.

Από το 1966 μέχρι και το 1972 ήτανε στην Αμερική. Εκεί συνεργάστηκε με τον Χάρη Λεμονόπουλο και τον Γιαννάκη Αγγέλου. Στην Αμερική συνεργάστηκε και με τον Γιώργο Χατζηθωμά που το 1972 έπαιξε στο Μεγάλο Ερωτικό. Η δεκαετία του '70, όμως, κυρίως, χαρακτηρίζεται από τον ήχο της πενιάς του Θανάση Πολυκανδριώτη στο Σκληρό Απρίλη του '45, την Αθανασία.

Κάποιοι από τους τελευταίους μπουζουξήδες με τους οποίους συνεργάστηκε ήταν ο Χρίστος Ψαρρός και ο Βασίλης Ηλιάδης που έπαιξαν στην Εποχή της Μελισσάνθης και τέλος ο Κώστας Ζαριδάκης που έπαιξε στο Χειμωνιάτικο ήλιο (στην πρώτη δισκογράφηση του, η δεύτερη έγινε χωρίς μπουζούκι), στις Μπαλάντες της οδού Αθηνάς και στα Τραγούδια για την Ελένη με την Μαρία Δημητριάδη.

Αγαπημένος του ήταν όπως καταλάβατε ο Γιώργος Ζαμπέτας, αν και συνεργάστηκε και με άλλους βιρτουόζους.

Με πληροφορίες από άρθρο του Βαγγέλη Αρναουτάκη στο www.ogdoo.gr